WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 4 25 JAN. 1964
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Kwik, Kwek en Kwak zijn hous geen onaardige jongens, meer soms zóu je ze! Gisteren ook weer. Omdat het zo koud was, weren ze binnen gaan spelen. Al hun speelgoed hadden ze van de zolder gesleept en het was een rommel van jewelste in de kamer. Maar Donald liet ze hun gang gaan, nadat ze beloofd hedden alles te zullen opruimen voor ze naar bed gingen. Toen het bedtijd was, gingen ze gehoorzaam naar boven, meer de kamer lag nog bezaaid met speelgoed. Even later werd er gebeld. Het was Katrien. „Wat kijk jij sip, Donald! Is er wat?" vroeg ze. „Ge maar eens in de kamer kijken, Ketrien, den zul je wel zien wat er is!" „Ai, wat een hende!" riep Katrien uit toen ze de kamer binnenkwem.

„Kwik, Kwek en Kwak liggen al in bed, maar ze vertikten het om hun speelgoed op te ruimen. Wat moet ik daer mee aan?" „O, dear weet ik wel wet op! Ik ben met de auto, dus Ik kan alles best meenemen!"

„Wat ben je dan ven plen?"

„Dat zul je morgen wel horen!" antwoordde Katrien. Toen de jongens de volgende dag uit school weer wilden geen spelen, was hun speelgoed nergens te bekennen.

„Als jullie willen spelen, moeten jullie maar naar tante Ketrien gaan!" zei Donald. „Zij heeft het speelgoed gisteren meegenomen!"

Vlug gingen de jongens naar Ketrien. „Wat koman jullie doen?" vroeg ze. „Ons speelgoed terughalen!" „Denk je det det zomaar geat? Kom maer eens mee. Ik beb nog een paer klusjes. Als die kloar zijn, krijgen jullie je speelgoed terug!" Kwik, Kwek en Kwak moesten boodschappen doen, de veat wassen, eardappels schillen, schoenen poetsen en de auto schoonmaken. Daeroa mochten ze met hun speelgoed naar huis. Toen ze thuis kwamen, bebben ze meteen hun speelgoed opgeruimd en zijn na het eten direct naer bed gegaan. Die les wilden ze geen tweede keer krijgen!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 4

VAN BOVEN NAAR BENEDEN INVULLEN

1. Een voetbal noemt men ook wel „het bruine ....."
2. Een les aan een universiteit heet .....
3. Omdat er een stofje aan de pen zat, veegde hij bem af aan de .....
4. 'e Zeterdags gaan veel mensen in de stad ..... doen.
5. Hij blies in het orkest op de .....

Heb je alle woorden ingevuld, dan moeten in de nog lege hokjes de letters h e n s zó geplaatst worden, dat in de bovenste kolom van links naar rechts gelezen de naam van een beroep komt te staen. Welk beroep is det? Schrijf de oplossing (dus het beroep) op een briefkaart en stuur die vóór 30 januari 1964 aen Donald Duck, Postbus 792, te Amsterdam.

Vergeet niet op de keert ook duidelijk je naam en adres te vermelden en zet op de ADRESZIJDE „oplossing 4". Veel succes!

machinist

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars ven prijspuzzel nr. 49 zijn:

1e prijs: horloge: T. Unlendt, Aan d. Dom 37, **Heugem-Maastricht.**
2e prijs: houwdoos; L. Middelhuis, Kieftendijk 22, **Rietmalen (Gld.).**
3e prijs: hadmintonspel; E. en G. Best, **De Krim;** Kinderen Verhaer, **Ulthoorn;** Kinderen v. d. Velk, **Hellevoetsluis;** R. en D. Zoutendijk, **Das;** L. de Nooijer, **Wissenkerke;** S. de Jong, **A'dam;** B. v. Rhee, **Amerangen;** R. Bovenhoff, **Zuidwolde;** H. Bokdam, **Haaksbergen;** Otto Klomp, **Rotterdam-7.**
Boek: J. v. Wesemael, **Braggenburg;** H. Weidema, **Raoweré;** Bert Seewald, **Bergen;** M. Hage, **Dreischor;** A. v. Dommelen, **Rijsahurg;** G. Derwinkel, **Neerd-Sleen;** Bert v. Menen, **Everdingen;** M. Corsius, **Den Haag;** S. v. Dijk, **Diever;** H. Koert, **De Heen;** N. Geukes, **Kinderdijk;** H. Siebenga, **Birdaerd;** R. Woudstra, **Schiermonnikoeg;** J. v. d. Bosch, **Arnhem;** Jan Appelmelk, **Zwanenburg;** T. Latuasan, **Haarn;** D. Hazenbroek, **Applngedam;** Rie Brouwer, **Weerden;** S. Swçere **De Waal, Tex.;** R. Helmich, **Lutten.**

* * * * *

De oplossing ven prijsvraag nr. 2 luidt: BLAFFENDE HONDEN BIJTEN NIET.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

SJOERD BOSMA, EMMEN. Nee, als Wolfje zijn vriendjes niet zou helpen, waren er gauw geen biggetjes meer. Want de Grote Boze Wolf zou niet rusten voor hij ze opgegeten had. En det zou 'm dan veel makkelijker lukken.

ANNEKE CEVAT, A'DAM. Het duurt nog 'n hele pons voor het vaderdag is, hè, Anneke? Maar je beht gelijk, hoor. Vaders moeten ook een pluimpje hebben. Dat verdienen ze net zo goed als moeders. Dag Anneke.

BERT KUIPERIJ, AALTEN. Wat naar, dat elle jonge hondjes dood zijn gegaan! Maar gelukkig hebben jullie de oude hond nog wel. Wat voor soort hond is det? En fluit jullie kanarie nog steeds zo mooi? Groetjes aan Alie!

MARY VAN HAM, SCHIEDAM. Fijn, det je het op de huishoudschool zo leuk vindt. In welke klas zit je? Mag je alles wat je kookt, zelf opeten? En eet je den thuis ook nog? Nee, zeker, bè? Krijg ik nog antwoord op mijn vragen?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.** Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en links een de adreszijde: **Oom Donalds Brievenbus.**

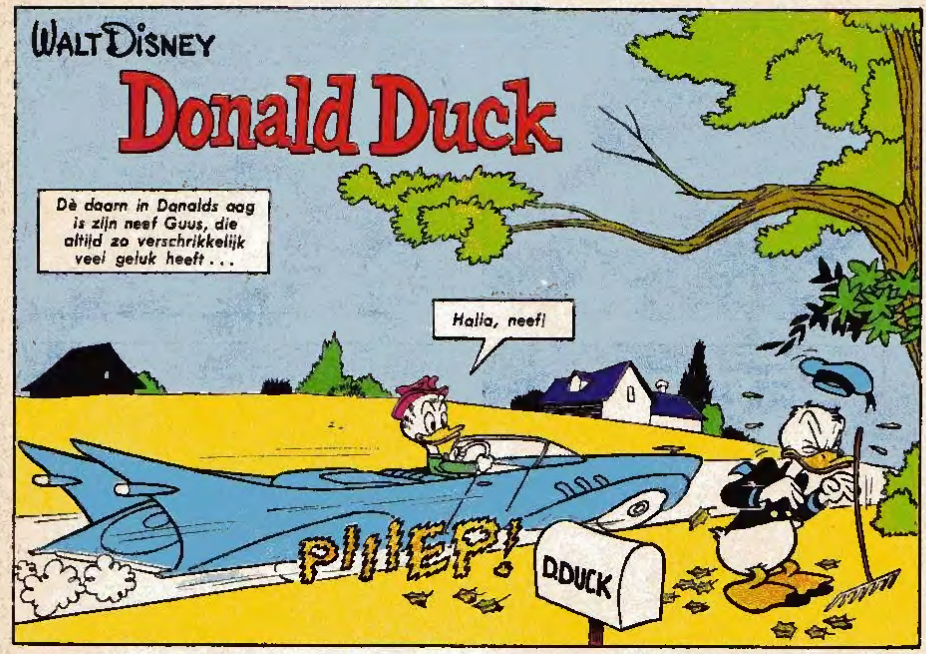
WALT DISNEY
Donald Duck
Dè daarn in Donalds oag is zijn neef Guus, die altijd zo verschrikkelijk veel geluk heeft . . .
Halla, neef!
PIEP!
D.DUCK

O, ben jij het!
Wat zeg je van dit brikje? Ik heb het gewannen in een wedstrijd!

Nau en? Maet ik je daarmee sams feliciteren?
Mij een zarg! Ik ben van plan hem avermargen in te rijden en dan meteen even naar het bas te gaan am een fota te nemen van een witte eland!

Een witte eland? Daar heb ik nooit van gehaard!
Dat heeft niemand! Maar er is een man geweest die er een heeft gezien en nu betaalt de krant tweehanderd gulden voor een fota ervan!

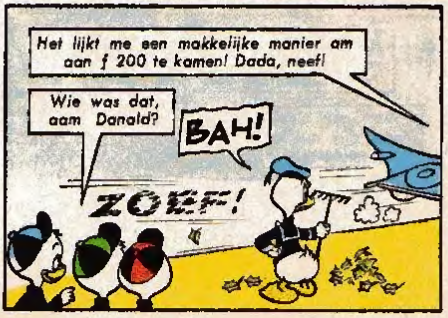
Het lijkt me een makkelijke manier am aan f 200 te komen! Dada, neef!
Wie was dat, aam Donald?
BAH!
ZOEF!

Dat was m'n lieve neef Guus! Hij kwam even langs om de auto te laten zien die hij heeft gewonnen!
Hij heeft veel geluk, hè?

Daarom ben ik juist zo nijdig! Die vent heeft verdikkempie nog nooit van z'n leven gewerkt!
Voorzichtig, oom Donald! Die hark kan heel goed kapot!

Als hij maar 'ns niet zo vreselijk opschepte en een toontje lager zong!
Trekt u zich toch niets van hem aan! De een heeft het en de ander niet!

Maar waarom hij nou juist wel?
Als oom Donald baas is, werkt hij driemaal zo snel!

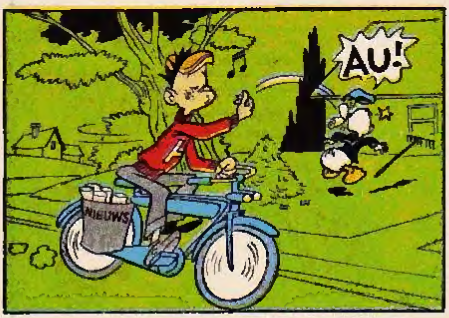
AU!
NIEUWS

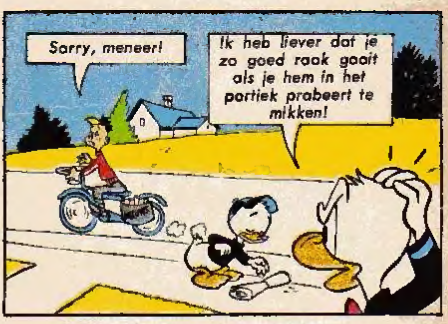
Sorry, meneer!
Ik heb liever dat je zo goed raak gooit als je hem in het portiek probeert te mikken!

Hé! Degene die morgen de eerste klant is van het nieuwe restaurant, mag er een week lang voor niets eten!
Dat heeft Guus natuurlijk ook al gelezen!

Dat heeft helemaal niet! Ik krijg de krant eerder dan Guus! Nu kan ik die opschepper verslaan!
Hoe?
GRITS!

Door de hele nacht voor het restaurant te blijven zitten! Dan ben ik in ieder geval de eerste klant!

Dus . . .
Het is acht uur en Guus is nog nergens te zien! Verder loopt iedereen me voorbij!
Bah! Iemand is me al voor!
RESTAURANT
HEDEN OPENING

Nee, maar! Goeiemorgen, neef! Je bent een beetje laat, hè?
Ik sta nooit voor zevenen op!

Nou, je kunt wel naar huis gaan! Ik ben de eerste klant zoals je ziet!
Och, ik hou je nog even gezelschap!

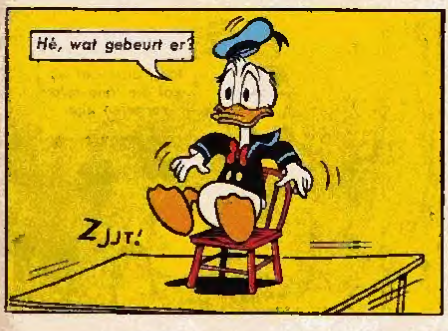
Hé, wat gebeurt er?
ZJJT!

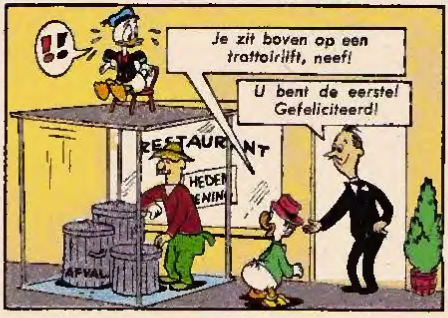
!!
Je zit boven op een trottoirlift, neef!
U bent de eerste! Gefeliciteerd!
AFVAL

Later . . .
Oejaa!! Door heb je oom Donald! En als ik het zo bekijk, kunnen we beter onze mond houden over het nieuwe restaurant!

Waar hebben jullie mijn rugzak en de andere kampeerspullen gelaten? Morgen ga ik naar het bos!
Mogen we mee, oom Donald?
BENG!

Dus . .
Daar staat de auto van Guus! Ik zal mijn auto om de bocht parkeren! Hij hoeft niet te weten dat ik hier ben!
U denkt hem toch niet te verslaan?

Wie zegt dat ik hem wil verslaan? Ik ga er alleen maar voor zorgen dat hij geen foto kan maken van die eland!
Dat vind ik niet netjes van u!
Het is bovendien gewaagd!

Onzin! Hij heeft mij al zo vaak bij de neus gehad! Nu ga ik hem met gelijke munt terugbetalen!

Later . . .
Moet je hem daar lui zien liggen . . net of hij denkt dat de witte eland naar hèm toekomt!

Nou, het zal niet lang duren of hij zal die hele foto vergeten zijn!

Als een eland hier niet van schrikt, weet ik het niet!
BENG!
BENG!
BENG!

Hé, zeg! Weet je niet dat je hier helemaal niet mag jagen?
Ik jaag niet! Dat waren losse patronen!

Het is ook verboden om vuurwapens bij je te dragen! Hier hebt u een dagvaarding om morgen voor de rechter te verschijnen!

Boh! Nou ja, ik heb nóg een paar foefjes! Ik zal Guus met deze elandenroep op de elandenjacht lokken!

WOEOEOEOE!
Hé! Dat lijkt wel de roep van een eland! Ik zal hier op hem blijven wachten!

WOEOE!
Waarom komt-ie niet?

WOEOE!
HELP!

Guus kan ieder ogenblik hier komen! Ga weg, beest! Schiet op!
HOENK!

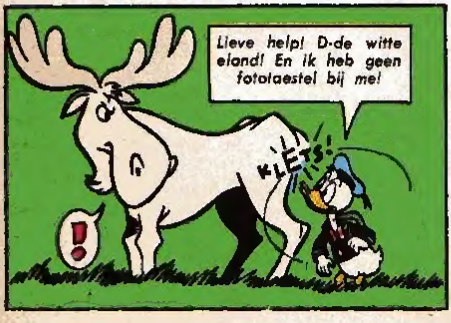
Lieve help! D-de witte eland! En ik heb geen fototoestel bij me!
KLETS!
!

HOENK!
Hij vond het niet leuk, geloof ik!

Nee, ik weet het zeker!
Zouden elanden in bomen kunnen klimmen?
ZJIEP
Ik dacht echt dat de witte eland wel zou komen opdagen! Ik zal hem toch niet moeten gaan opzoeken?
Nou, daar gaat-ie! Elanden blijven niet lang baas, denk ik!
Gaaie grutjes! Daar heb je Guus! En de eland loopt vlak tegenover hem! Hij kan zó een foto van hem maken!
Maar ik zal proberen of ik hem kan misleiden!
Als hij mij eventjes ziet in dit witte laken, denkt hij dat ik de eland ben en loopt hij mij achterna!

Ha! Ik wist wel dat m'n geluk mij niet in de steek zou laten! Ik zag iets wits vlak voor me, dat moet de eiland zijn!

Ik zal hem eens fijn de verkeerde weg opsturen! Ik denk niet dat hij deze rivier over durft te steken!

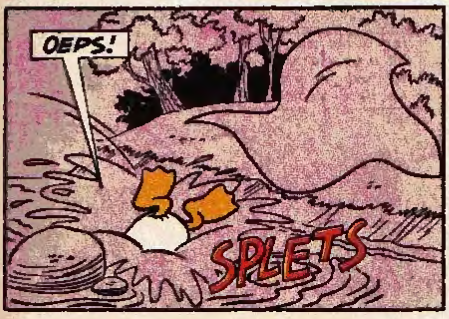
OEPS!
SPLETS

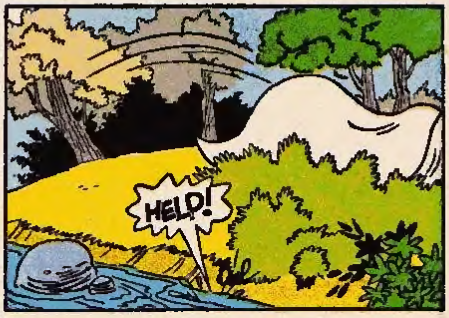
HELP!

Pak dit touw, oom Donald!
UCH!

(Hija!) Waar kamen jullie vandaan?
Wij zijn u gevolgd om in geval van nood te helpen!

Haha! Daar heb je hem! Aan de andere kant van de rivier!

OEI!

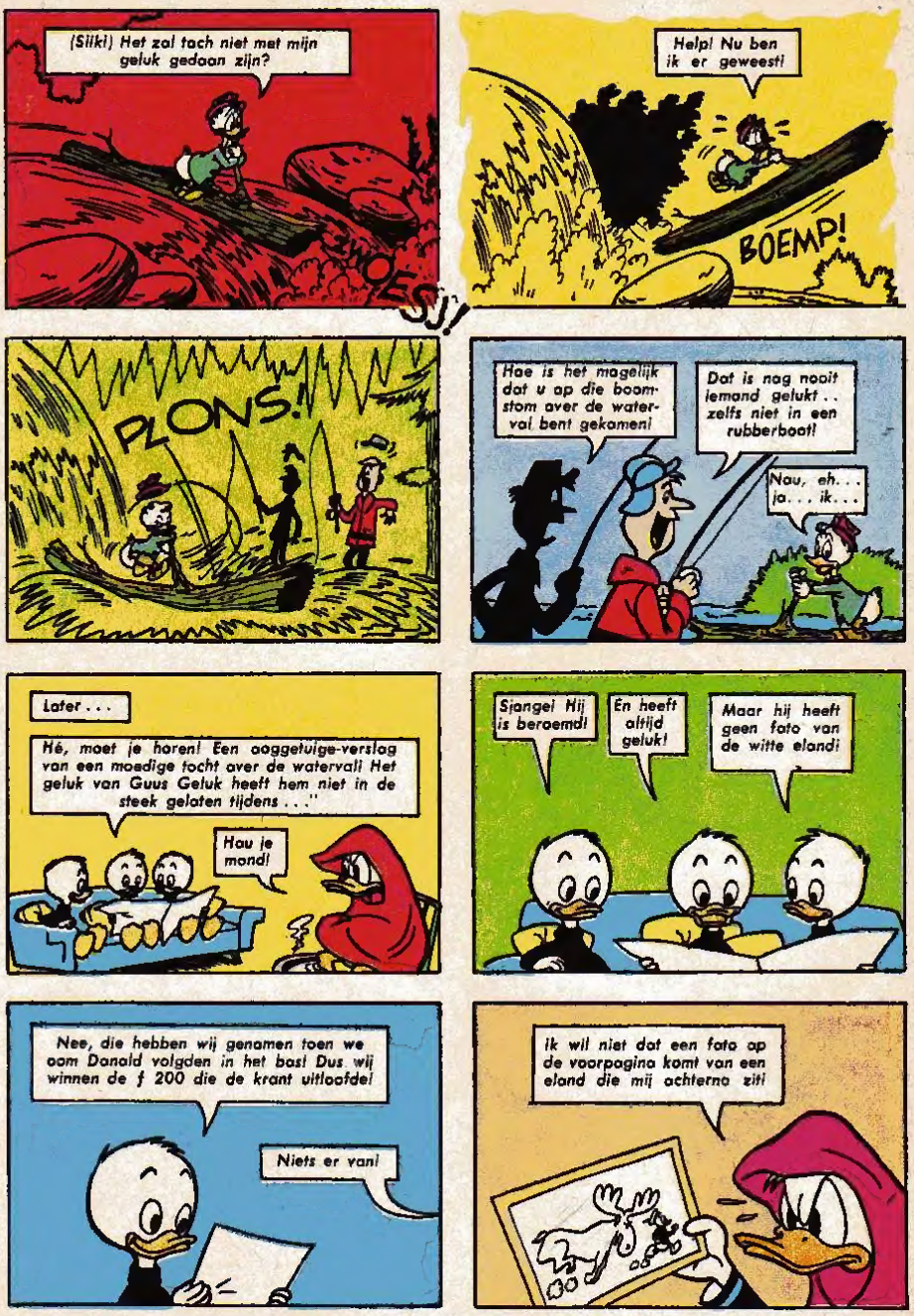
(Sliki) Het zal toch niet met mijn geluk gedaan zijn?
SJ!
Help! Nu ben ik er geweest!
BOEMP!
PLONS!
Hoe is het mogelijk dat u op die boomstom over de watervai bent gekomen!
Dat is nog nooit iemand gelukt .. zelfs niet in een rubberboot!
Nou, eh... ja... ik...
Later ...
Hé, moet je horen! Een aaggetuige-verslag van een moedige tocht over de watervali Het geluk van Guus Geluk heeft hem niet in de steek gelaten tijdens ..."
Hou je mond!
Sjangei Hij is beroemd!
En heeft altijd geluk!
Maar hij heeft geen foto van de witte eland!
Nee, die hebben wij genamen toen we oom Donald volgden in het bos! Dus wij winnen de ƒ 200 die de krant uitloofde!
Niets er van!
Ik wil niet dat een foto op de voorpagina komt van een eland die mij achterna zit!

en volgde met groot enthousiasme mijn eerste lessen. Als ik maar kon sporten, draven en rennen, was ik tevreden. Daar ging ook al mijn energie in, want op school was ik echt niet de beste. Ik kwam steeds met de hakken over de sloot in de volgende klas. Gelukkig maar dat ze thuis ook een beetje sportief aangelegd waren, anders had dat misschien nog wel felle botsingen opgeleverd. Vader en moeder gingen een flinke fietsafstand nooit uit de weg. En mijn zusje en ik deden voor hen niet onder. Ik weet nog goed hoe we een keer van Ermelo naar Amsterdam zijn gefietst. Nou, die twee zijn wel afgeknapt, dachten vader en moeder toen. Maar nee, hoor. In de namiddag zaten we weer in het zadel en we trapten alsof we niets achter de rug hadden, naar Bakkum, waar we altijd onze vakanties doorbrachten. Ik vond het heerlijk in Bakkum, want behalve de zee had je er ook ringen. Ik maakte aan die ringen de mooiste zwaantjes. Toen zeiden ze ook tegen me: Ga jij nu maar gauw op een echte turnvereniging. Dat heb ik gedaan. Oranje Nassau werd mijn eerste turnclub. Nu ben ik lid van KDO in Amsterdam-noord. Maar toch kom ik nog regelmatig in het zaaltje van „Kindervreugd". Uit eigen ervaring weet ik hoe goed de kinderen goede leiders en leidsters kunnen gebruiken. Nu leer ik er de kleintjes de eerste beginselen van het turnen. Samen met mijn verloofde Piet, een jongen met wie ik vroeger nog op het „Boerenpleintje" heb geknikkerd. Ik leer er de kleintjes liefde op te brengen voor deze mooie sport. Dat kan ze later goed van pas komen. Ik ben namelijk van mening dat je in de eerste plaats voor je plezier moet turnen. Als je eens niet als de eerste uit de bus komt, is je nederlaag veel gemakkelijker te dragen. Ik ben nu Europees kampioene op de brug-ongelijk. Ik weet dat ik dat niet altijd zal blijven. Er komt een tijd dat ik overtroefd word. Maar dat zal mijn plezier in dit deel van het turnen geen moment vergallen. Dat kan ik jullie verzekeren.

ZO GING IK VAN START

door THEA BELMER

MIJN moeder zei altijd: Thea, jij had beter een jongen kunnen zijn. En toen ik jong was, heb ik dat ook vaak gedacht. Ik vond de meisjes bij mij in de buurt maar stijf, en speelde veel liever met de jongens. Die vonden dat best. Al moet ik er direct bij zeggen dat ze dat vaak wel moesten ook. Het klinkt misschien gek, maar ik kon rennen, draven, klauteren en zelfs vechten als de beste. Ik deed rustig aan de ruwste spelletjes mee. Daarom heb ik me in Amsterdam-oost op an om het „Boerenpleintje" best vermaakt. Zelfs als er gevoetbald werd. Dan rende ik dapper achter de bal aan en zo nu en dan kwam er van mijn schoen nog een doelpunt ook. Het buiten spelen was mijn lust en mijn leven. Ik weet dat mijn moeder daar echt weleens genoeg van kreeg. Ik was namelijk het oudste meisje thuis. En jullie weten wel dat de kleertjes die de oudste te klein worden bijna overal naar de jongste over gaan. En bij ons lag dat ook zo. Maar mijn zusje beeft niet veel van mijn spullatjes kunnen dragen. Ik versleet volgens mijn moeder kleren en schoenen, zoals geen tweede in heel Amsterdam. Dat ging vanzelf. Ik moest naar buiten, de straat op waar altijd wel wat te doen was. Al was het maar knikkeren of iets dergelijks. Daarom beschouwden ze thuis de ontspanningsvereniging „Kindervreugd" wel als een uitkomst. Ik mocht er lid van worden en daar maakte ik voor het eerst kennis met gymnastiek. Voor zo'n beweeglijk ding als ik was dat iets heerlijks. Ik kon me er uitleven

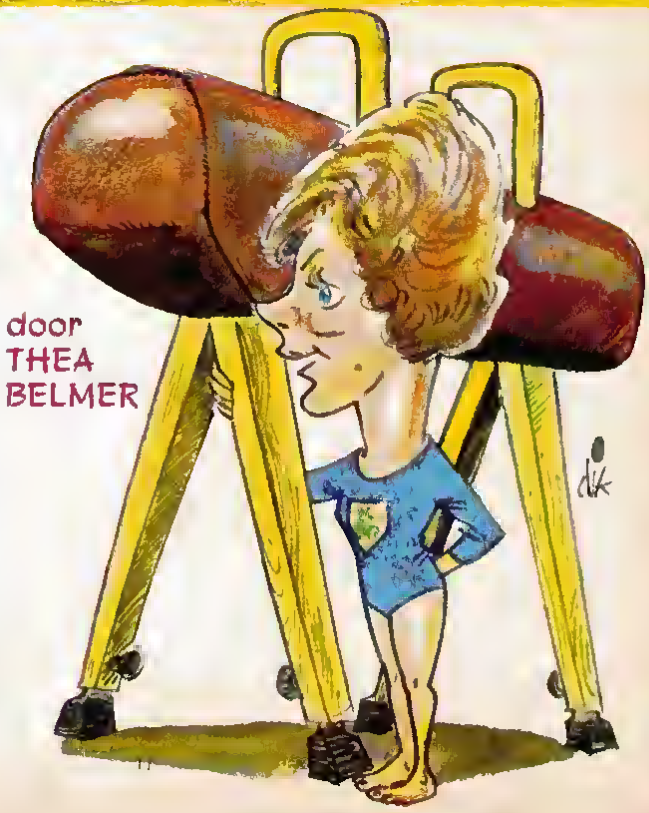

WALT DISNEY

Willie Wortel

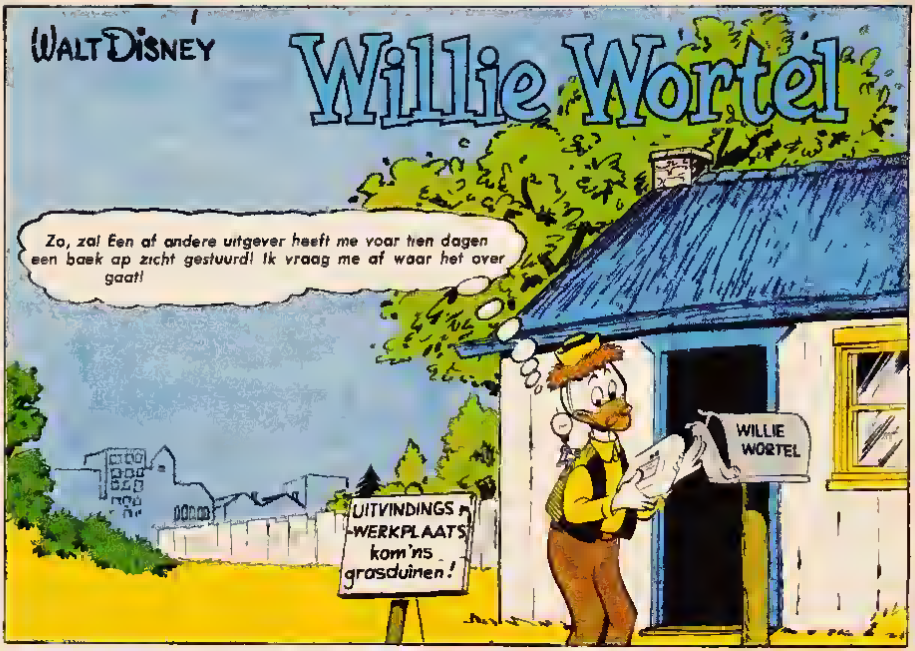

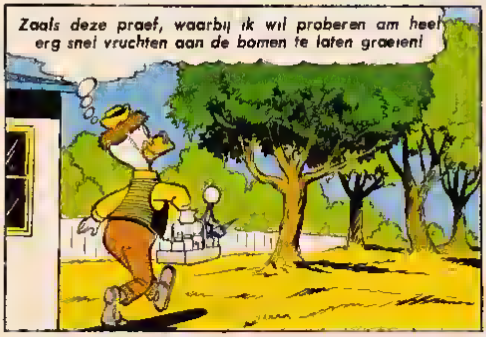

Broodvruchten . . . die groeien alleen op tropische eilanden!
KAPOEF!
Als ik geen betere uitvinding had gezien, zou ik het een prachtuitvinding vinden, buurman!
O, goeiedag, meneer! U bent m'n nieuwe buurman, neem ik aan?
Ja, ik ben hier vorige week komen wonen! Dus u hebt een methode uitgevonden om aan een pruimeboom broodvruchten te laten groeien! Nee, maar!
Ik heb aan deze kerseboom krentenbollen laten groeien!
Door mijn methode gaan de sap-aderen trillen! En dan straamt er kersesap over de krentenbollen!
Slik!
Zulke dingen zijn heel eenvoudig voor een meesteruitvinder als ik ben!
Een meesteruitvinder . . .? Van iedereen op de hele wereld zijn uitvinders degenen die ik niet kan uitstaan!
Hij laat zelfs doorschemeren dat ik een amateuruitvinder ben! Ik zal 'm!
ZWISJ!
Alsjeblieft! Ik heb een appelboom in een appeltaartenboom veranderd op mijn onbehulpen manier! Niet slecht voor een amateurtje, hè?
KAPOEF!

Slecht zeker niet, maar nu moet u 'ns goed opletten!
Ik heb aan deze baam broodjes met pindakaas laten groeien!
Paeh! Net alsof het za'n kunst is om pindakaasbomen te maken!
Maar de huzarensiaatjesboom die ik heb uitgevonden, heeft u nog niet!
FLITS!
En zeker niet met een mayonaiseheester die er vlak naast graeit!
Opschepper! Ik zal je nog eens wat anders laten zien!
Een chocalade taartenboom!
Een warme-worstjes-met mosterdboom!
KAPOEF!

Een oliebollen-boom!
PLOP!
PLOP!
PLOP!
Zo, en dit is een boom met custard vlaatjes die precies over de schutting naar u toe knallen!
SPLOEK
PLOP!
BIEB!
SWISJ!
KAPOEF!
PLUK!
PLUK!
HOE GA IK MET MIJN VIJANDEN OM?
door V RIEND
„Hoe ga ik met mijn vijanden om?" . . . Het ziet ernaar uit dat we dat boek toch eens moeten gaan lezen, vijand . . . eh vriend, bedoel ik!

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

1. De rare overval!

EEN ezel loopt niet hard, maar hij kan het wel lang volhoudan Weken- en maandenlang trekt een ezel als Nononono bijvoorbeeld de circuswagen van Pipo de Clown en zijn gezin door de landen, iedere dag van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Op die manier leg je toch een flinke afstand af en als zo'n clown dan niet oplet hoeveel bochten zijn trekdier maakt, kan het gebeuren dat hij op 'n dag een opvallend soort landschap voor de wielen ziet!

Pipo schuift zijn hoedje achterover, krabbelt zich achter zijn oor en roept „Petra, kom eens hier en breng de atlas met de wereldkaarten mee!" Petra komt de wagen uit en gaat naast haar vader op het voorbalkonnetje staan „Wat is er, papa Pipo?" vraagt ze „Ben je de weg kwijt?" „Nee, Petra, m'n kind," zegt Pipo, „de weg ben ik nooit kwijt, want er zijn zoveel wegen, dat je ze niet verliezen kunt! Maar op de een of andere manier komt het me hier bekend voor. Weet jij de naam van deze buurt?"

„Zeker wel, papa Pipo," zegt Petra, „we zijn ergens langs de grens van Mexas in de buurt van Orizano! Daar wonen de Indianen en de cow-boys en u herkent het hier door de plaatjes uit de wild-westboeken! Daar achter die paarse heuvels woont de stam der Zwartvoet-indianen!"

Pipo begint te grinniken! Hij wil net zeggen dat er geen Indianen meer bestaan als hij vlak bij zich een Indianenpakje ziet! Als hij beter kijkt, ontdekt hij dat Petra erin zit „Sapperdeflap!" roept Pipo, „jij laat er ook geen gras over groeien, Petra! Hoe kom je aan dat Indianenpakje? Je lijkt het beroemde opperhoofd Puffende Bizon wel!"

Petra vertelt dat dit kostuum nog in de verkleedkist van de oude circusspullen lag en Pipo vindt het allang best. Nu komt Mammaloe ook op het balkon. „Petra, wat heb je je weer toegetakeld," zegt ze. „Het duurt wel lang voor jij een keurige dame wordt! Pipo, kun je stoppen bij de volgende kruidenierszaak? Het bakmeel is op!"

Pipo wijst op het landschap. „Mammaloe met je duizend krulletjes," zegt hij, „mag ik je even voorstellen: dit is het Wilde Westen! Bekend van boek en film, gevuld met gillende Indianen en kauwende cow-boys! Kruidenierswinkeltjes zul je er niet gauw vinden, maar kruitdamp is er genoeg!" Mam-

verteld door Wim Meuldijk
illustraties van Jan Wesseling

maloe wordt een beetje wit, want ze is niet zo gesteld op ruwe landschappen waar je geen afwasteiltjes kunt kopen of rustig kunt wandelen zonder een pijl te horen fluiten. Daarom stelt Pipo haar vlug gerust „Het is maar een gratis grapje, Mammaloe," zegt hij. „Dit beroemde westen is niet wild of woest meer, dat is allemaal voorbij! De cow-boys zijn weer gewoon koeienjongens geworden en de Indianen hebben nu winkeltjes met piepkaarten en snuifdozen met plaatjes van de omgeving! Al dat schieten en vechten en goudzoeken is afgelopen, uit!"
Mammaloe gaat tevreden weer de wagen in, maar Petra blijft nog in de stemming. „Kijk eens, papa Pipo," zegt ze, „we rijden nu vast door een beroemde kloof! Het is hier net zo'n soort landschap als waar ze in de wildwest-films altijd een postkoets overvallen! Hè, dat zou enig zijn!"
„Petra, m'n kind," zegt Pipo, „zoals ik al zei: dis tijden zijn voorbij! De rovers zijn natte mannen geworden en de post gaat tegenwoordig met het vliegtuig. Maar je hebt gelijk: ALS het nog net zo zou zijn als vroeger, dan ZOU het hier een prachtig plekje voor bendieten zijn om onze wagen te overvallen! Dan zou er bijvoorbeeld achter die rots daar een cow-boy zitten en je zou net een stukje van zijn hoed kunnen zien en..." De adem van Pipo staat met een ruk stil. Het komt door een noodsein van zijn ogen, want hij ZIET inderdaad de rand van een hoed van een cow-boy achter die rots!
„Ja, leuk!" roept Petra. „En dan kon je nu net het geluid horen van naderende paarden en... Papa?! Wat is dat voor een geroffel?!"
Het volgende ogenblik gebeurt het ongelooflijke! Van de berghelling en om de bocht komt een drietal ruiters aanstuiven. Ze zijn gemaskerd en ze zwaaien met allerlei gevaarlijke wapens! Pipo wordt koud van verbazing en schrik! Het ezeltje Nononono krijgt de ezel-hik!
Petra begint te dansen van opwinding. „Zie je nou wel, papa!" roept ze. „Ze bestaan nog wél! Oh, wat zullen m'n vriendjes jaloers zijn als ik ze dit vertel!"
„Jippie-jéééé!" bruilen de rovers. „Handen omhoog en geef je goud maar hier, weerloze reizigers! Wat een dag!" De wagen staat nu stil, één bandiet gaat naar binnen en de anderen houden Pipo en Petra in bedwang. „Sapperdeflap!" mompelt Pipo. „Als dit echt een wildwest-overval is, zal ik me ook op de juiste manier verdedigen. Zulke kerels moeten direct beter opgevoed worden, anders gaan ze het verkeerde pad op!" — „Sta stil, buddy!" snauwt de ene bandiet tegen Pipo. „Ik ben sneltrekker nummer één van onze schietclub, ik pomp je zo vol lood!"
Pipo vindt dat geen taal waar een kind bij is en daarom handelt hij snel, vóór de man nog meer ruwe woorden zal gebruiken. Pipo heeft zijn handen boven zijn hoofd, hij pakt er nu snel zijn eigen bolhoedje mee af en trekt het met een flinke ruk over de neus van zijn aanvaller! De man roept „kwek" en zit het volgende ogenblik dwaas te kijken met een wasknijper op zijn neus en een vaatdoek om zijn handen, want zo'n circusclown kan heel snel optreden als het nodig is! Petra duikt onder de arm van de tweede nare-man door en trekt zijn riem zo nauw aan, dat die man ook al geen adem meer kan krijgen! Tegelijk tuimelt de bandiet die de wagen inging, naar buiten met een buit op zijn hoofd en Mammaloe met de koekepan er achter aan. „Eruit, indringer!" roept ze. „Je krijgt ons huishoudgeld niet!"
Ziezo, die aanval is afgeslagen, het clowns-gezin kan tevreden zijn. De drie boeven zitten benauwd op een rijtje. „Mijne heren," zegt Pipo, „ik wist niet dat er nog zulke mensen bestonden als jullie! Je ziet dat de misdaad niet beloond wordt!" De langste man begint opeens hard te huilen. „Ohoh!" roept hij, „jullie zijn vreselijke mensen! Nu is de hele opname bedorven! Het was geen echte overval, het was voor de film!"
Nu is het weer de beurt aan Pipo, Mammaloe en Petra om verbaasd te kijken. „Filmopname?" zeggen ze. „Wat bedoelt u?" De mannen klimmen overeind. „We zijn een wildwest-film aan het maken," zeggen ze. „We wilden het zo echt mogelijk doen en daarom deden we of we jullie wagen overvielen! Gelooft u het niet? Kijk daar dan, in de verte, daar staat onze cameraman te filmen!" Er is geen twijfel meer mogelijk, Pipo en zijn gezin zien nu inderdaad de figuur met de film-camera op een afstandje staan. „Neem ons niet kwalijk, heertjes," zegt Pipo, „dat we jullie filmopname hebben bedorven! Maar het leek allemaal zo echt, jullie hadden ons wel eerst mogen waarschuwen dat het maar spel was!"
Een half uur later verdwijnen de drie mannen weer op hun paarden...
Mammaloe beslult dat ze hier maar gelijk moeten blijven eten. Petra gaat wat brandhout zoeken. „Sapperdeflap," mompelt Pipo, „wat schrok ik! Die overval leek toch zó echt." Plotseling komt Petra aanhollen. Ze schreeuwt opgewonden en ze sleept iets voort. „Papa Pipo!" roept ze, „moet je nou toch eens zien! Die cameraman met dat filmtoestel... dat is geen echt mens! Het was een pop! Kijk maar, hier heb ik hem!"
Mammaloe komt de wagen uitrennen. „Pipo," roept ze, „ik snap er niets van! Nu is ons huishoudgeld toch verdwenen! En mijn sieradenkistje ook! Hoe kan dat?"

Volgende week: Volg het spoor!

WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Dat één beestje zoveel geluk kan hebben, Knabbel! Begrijp jij daar iets van?
Waar kletst je nu over, Babbel?
Het is helemaal geen gekletst! Het is waar! Heb je het laatste nieuws over Gavert gehoord?
Die zo akelig . . eh . . erkelig rijk is? Wat is er met hem?
Iemand heeft het stuk grond gekocht waar zijn boom op staat! En de kinderen van die man geven Gavert speelgoed!
Ai! Wat een bafferd!
En dat niet alleen! Ik zal je 'ns wat laten zien!
Deze muur beschermt hem tegen onwelkome bezoekers!
Nou, nou! Sjieke boel, zeg!

De tuinman houdt zijn boom netjes!
Het is bijna niet te geloven!
En van de grond waar Govert speelt, kun je gewoon eten!
Kijk, door heb je Govert!
Geeuw!
Hij zal iedere morgen wel uitslapen!
Wie zou dat niet doen in zijn plaats?
Wat zou hij van plan zijn?
Dat zullen we wel zien!
Sjonge! Kijk 'ns wat een mooie auto!
Ja, hij heeft een hele hoop speel-goed!
Hij wint hem op!
Hij gaat zeker een eindje rijden!
We zullen 'ns kijken waar hij heen gaat!
Gelukkig rijdt hij niet zo erg hard!
Jo! We kunnen hem best bijhouden!

Oejoe! Hij stopt bij de baam van Cilia!
Hoe vind jij dat?
TOET TOET!
O, Gavert, wat een mooie auto!
Ga je mee een eindje rijden, Cilia?
Wat aardig van je, Gavert! Ik wil dolgraag!
Maak het je gemakkelijk, meisje! We gaan ze starten!
Hij neemt ons vrien dinnetje mee!
Ja, maar nu is ze zijn vriendinnetje! Dank zij die auto!
Kanden we maar iets doen om haar terug te winnen!
Dat lukt nooit met Gavert in de buurt!
Moet je kijken wat hij nu gaat doen!
O, Gavert! Ik vind het zo leuk!
JIPPIE!

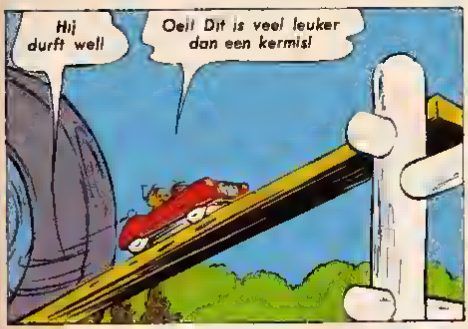
Hij durft wel!
Oei! Dit is veel leuker dan een kermis!

Jippie! Wat een waaghals ben je, Govert!
Och! Er is helemaal geen kunst aan! Hihi!

We gaan even stappen! 'ns Kijken of ik nog meer kan bedenken!

Govert! Ik geloof dat die stier je rode auto niet leuk vindt!
Nou, als hij vlakbij is, gaan we er gauw vandoor!

SNUIF!
Govert, hij is dichtbij genaeg! Rij weg!
I-ik moet de auto weer opwinden!
KA-BOEMP!
KA-BOEMP!

Ik heb hem za weer op gang!
Vaar mij haeft het niet! HELP!

Gavert was een beetje te waag halzerig!
Zijn geluk laat hem in de steek!
BOEMG!

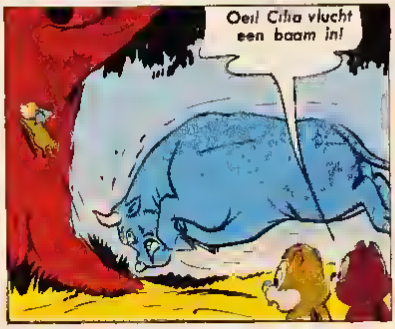
Oei! Cilia vlucht een baam in!

Maar ze is nog steeds in gevaar! We moeten haar redden!
HELP! HELP!
Ja, dan is ze ons vriendinnetje weer!
We zullen met een stukje auto zwaaien om de stier te lokken!
Arme Govert! Wat zou hem overkomen zijn?
We zoeken hem straks wel! Eerst Cilio helpen!
Hé! Hij ziet ons all
Hij gaat aanvallen!
Grrrr!
Je kunt nu wel weer naar beneden komen, Cilia!
Nu Cilio veilig is, gaan we Govert zoeken!
Hij kan niet erg ver weg zijn!
Grutjes! Hij is nergens te vinden!
Arme Govert! Hij is zo geschrokken, dat hij vast naar huis is gerend!

Hé! Wa's dat voor schaduw?
Van een speelgoed helikopter!
Gavert is dus naar huis gegaan!
Hij gaat Cilia weer halen voor een tochtje!
Nou, ik geloof dat we maar beter weg kunnen gaan!
Ja! Wij hebben nu eenmaal geen speelgoed!
Joehoe! Knabbel en Babbel!
Hé! Cilia roept ons!
Ga je dan niet met Gavert mee?
Nee, ik had er geen zin in!
Ik had veel meer zin om jullie te bedanken dat jullie me hebben gered!
JIPPIE!
SMEK!
SMEK!
Nu zijn wij degenen die zweven!
En met jou in de buurt hebben we geen helikopter nodig, Cilia!
Gekkies!
Bah!

ALLEN VOOR ÉÉN

door JOOP TERMOS

met illustraties van GERARD VAN STRAATEN

Onder leiding van hun sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de eersteklassers van de mulo in Ryndam een speurtocht naar de dief van het geld dat zij verdiend hadden om hun klasgenoot Paul Verkerk mee op vakantie te nemen. De dief blijkt tot gewoonte te hebben afgestreken lucifers door midden te breken. Dit spoor wordt nagebootst door de hbs'er Hans de Kloet, uit wraak jegens Pieter van Gelder. Deze heeft meer van de speurtocht verteld dan verstandig was. Hans wordt betrapt bij het uitzetten van het spoor en Pieter vlucht. Hij stapt een goederenwagon binnen, de trein rijdt weg en uren later worden zijn bezorgde ouders door de politie opgebeld.

VADER Van Gelder sprong op de telefoon toe, greep haastig de hoorn van de haak en vroeg „Met Van Gelder.. is er nieuws?" Daarna luisterde hij gespannen naar het antwoord Pieters moeder en meneer Veldman letten scherp op zijn gezicht om te zien of hij goed nieuws te horen kreeg Maar de blik van vader Van Gelder bleef zorgelijk en toen hij de telefoon had neergelegd, keek hij mistroostig naar zijn vrouw en de sportleraar Hij gaf een kort verslag van het nieuws dat de politie hem had doorgegeven „Pieter moet in een trein naar de mijnstreek zijn gestapt," zo vertelde hij, „onderweg stopte de trein bij een klein tussenstation om het traject vrij te maken voor een snellere trein De trein waarin Pieter zat, werd voor een halfuur op een zijspoor gezet De treinmachinist heeft toen gezien hoe ult een van de wagons 'n jongen tevoorschijn kroop Hij verliet zijn loc onmiddellijk en liep op de jongen toe, terwijl hij de knaap toeriep te blijven staan Maar de jongen was bang en rende weg naar een bosrand De machinist heeft geprobeerd hem in te halen, maar het was vergeefse moeite Hij struikelde en verloor hem ult het oog Het kan niet anders of de jongen die door de machinist werd achtervolgd, is Pieter Hij is in de bossen verdwenen . Toen heeft de machinist de politie gealarmeerd."

„En wat nu?" vroeg Pieters moeder Vader Van Gelder haalde de schouders op „Een boswachter en enkele helpers zoeken nu in het bos naar Pieter. Maar ze zullen vermoedelijk in de nacht niet veel succes hebben, ze moeten het daglicht afwachten. .." Gerulme tijd zwegen Pieters ouders en meneer Veldman Daarna nam de sportleraar afscheid De nacht zou niet lang meer duren

Terwijl meneer Veldman met zware stappen door Ryndam naar huis liep, volgde Pieter in het maanlicht een smal bospad Hij hoorde uilen schreeuwen en andere geluiden die hem onbekend waren En hij was doodsbang, de takken van de bomen schenen hem vast te willen grijpen, nevelflarden zweefden op hem toe Pieter was uit de trein gesprongen omdat hij niet verder wilde vluchten Hij wilde terug naar huis De bulderende stem van de machinist had hem schrik aangejaagd Misschien was de man ontzettend boos, omdat hij zich in de trein had verstopt In plaats van op de komst van de machinist te wachten, was Pieter

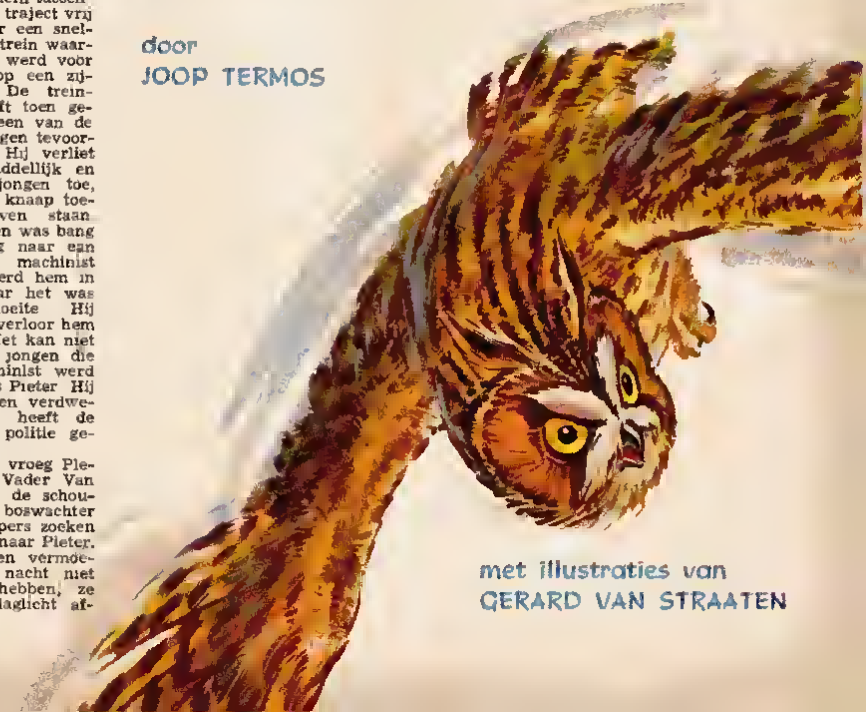

daarom weg gerend, regelrecht naar het bos. Later wilde hij naar de trein teruggaan maar hij had de terugweg niet kunnen vinden.

Pieter dwaalde door het bos, dat hem angstig maakte door de vreemde geluiden en de onheilspellende donkerte tussen het kreupelhout waar het maanlicht niet door kon dringen.

Vlak boven hem riep een nachtuil. Pieter schrok hevig, opeens begon hij hard te lopen, totdat hij over een tak struikelde, hard tegen de grond klapte, en huilend bleef liggen. Overal voelde hij pijn. Pieter probeerde weer op te staan, maar hij was te moe, zijn benen wilden hem niet meer dragen, hij scheen geen adem meer te kunnen halen. Pieter zakte weer omlaag, vlak naast een boom en legde zijn hoofd in z'n handen. Hij verbeeldde zich thuis in bed te liggen en geleidelijk werd hij kalmer, zijn snikken bedaarde en hij viel in slaap.

Het gekwetter van honderden vogels die de volgende ochtend het zonlicht begroetten, maakte hem wakker. Hij schoot rechtop, wreef zich de ogen uit en staarde verbaasd om zich heen. Toen herinnerde hij zich zijn vlucht, de tocht in de trein, zijn wilde ren door het bos en zijn val tegen de grond. Het bos zag er nu veel vriendelijker uit, de nevelflarden waren verdwenen, een zachte wind ruiste door de bladeren van de bomen en Pieter zag een eekhoorntje, dat vlak voor zijn voeten langs schoot en pijlsnel tegen een dikke boomstam omhoog klauterde. Op een zwiepende tak bleef het diertje zitten, terwijl hij met zijn glimmende kraaloogjes nieuwsgierig naar de jongen keek. Pieter moest er even om lachen.

Nu de zon scheen voelde hij zich weer wat opgewekter worden. Hij wilde een pad zoeken dat hem uit het bos zou voeren en dan moest hij zo gauw mogelijk proberen naar huis te komen. Pieter liep door het bos, eerst langzaam, maar na korte tijd begon hij te rennen. Hij besefte plotseling hóe ongerust zijn ouders moesten zijn en hij schaamde zich dat hij was gevlucht. Hij geraakte buiten adem en ging langzamer lopen. Even leunde hij tegen een boom om uit te blazen.

Opeens hoorde hij takken achter zich kraken. Hij keek geschrokken om en zag een man die een geweer over de schouder droeg. De man had hem ook gezien, hij begon hard te lopen om Pieter te bereiken. Even weifelde Pieter. Zou hij de man naar de weg vragen? Maar zijn achtervolger droeg een geweer.

ALLEEN Voor EEN

„Hij is vast en zeker een stroper," flitste het door Pieters gedachten en prompt begon hij weer te rennen. Maar hij was te vermoeid om de man voor te kunnen blijven, de voetstappen van zijn achtervolger kwamen almaar dichterbij. En toen gebeurde het: de man pakte Pieter krachtig bij diens schouders beet en dwong hem stil te blijven staan. „Ik heb niets gedaan.. ... helemaal niets!" hijgde Pieter.

„Jawel, je bent van huis weggelopen," gromde de man. Pieters angst verdween. Hoe wist de man dat hij was weggelopen? Hij zag er met zijn groote witte snor en gebruinde gezicht niet onvriendelijk uit.

„Heet jij Pieter van Gelder?" vroeg de man.

„Eh .. ja meneer," hakkelde Pieter verbaasd.

„Goed zo," bromde de man tevreden, „dan heb ik je toch gevonden." Verder zei hij geen woord, maar hij dwong Pieter met krachtige hand, hem te volgen. Na ankele minuten bereikten ze een klein huis met rode luiken en de man duwde Pieter naar binnen. „Ga daar in de stoel zitten en probeer niet te vluchten..... " beval hij Pieter, die zich haastte het bevel te gehoorzamen. Daarna liep de man naar een telefoon, draaide een nummer en zei: „Met wachtmeester Brandsma? Zeg Brandsma, Ik heb de knaap gevonden; hij heet inderdaad Pieter van Gelder, je moet meteen z'n ouders waarschuwen. Wat zeg je? Moet ik hem naar de politiepost brengen? Komt in orde." Hij legde de telefoon neer, keerde zich om naar Pieter, grijnsde en vertelde. „Ik ben de boswachter, Mannetje, jij hebt me een onrustige nacht bezorgd! En niet alleen mij, maar ook je ouders en een stel agenten. We hebben de hele nacht naar je gezocht in het bos. Maar nu ben je terecht. Tjonge, wat zullen je vader en moeder blij zijn. Als je m'n zoon was, kreeg je een geducht pak slaag.. . nou ja, je zult vannacht wel genoeg ellende hebben beleefd. Heb je honger?"

Pieter staarde de boswachter met stuiterogen aan en gaf geen antwoord, zodat de boswachter zijn vraag herhaalde. „Nou mannetje... .. heb je geen honger?"

Pieter knikte. De boswachter stapte naar een kast en legde een brood op de tafel. Hij plaatste er een pot vol goudgele boter naast en sneed van een vette ham een paar dikke plakken af. De boswachter maakte een paar dikke pillen klaar, gaf ze aan Pieter en zei „Snel opeten, we moeten naar de politiepost en dan ga je één-twee-drie naar huis."

Pieter liet zich de boterhammen en het glas melk dat de boswachter hem ook nog gaf, opperbest smaken.

„Mannetje, je eet als een wolf die zes dagen in een klem heeft gezeten," lachte de boswachter. „Tja, jongens die van huis weglopen krijgen niet veel te eten, ze worden zo mager als jonge boompjes."

„Ik loop nóóit meer weg, meneer," verklaarde Pieter tussen twee happen door.

„Zo mag ik het horen," riep de boswachter. „Eigen haard is goud waard! Blijf jij voorlopig nog maar bij moeders pappot, zwerven is niets gedaan."

Nadat Pieter in recordtijd de boterhammen had opgepeuzeld, nam de boswachter hem weer mee. Ze liepen naar een klein dorp, waar Pieter naar de politiepost werd gebracht .. „Brandsma, hier is het mannetje dat van huis is weggelopen," vertelde de boswachter aan de wachtmeester in de politiepost. De wachtmeester monsterde Pieter.

„Zo, zo, ben jij Pieter van Gelder?" vroeg hij.

„Ja meneer," antwoordde Pieter, die zich niets op zijn gemak voelde onder de vorsende blik van de politieman.

„Hoe gaat het mannetje weer naar huis terug?" vroeg de boswachter. „Ik kan hem zelf niet terugbrengen, ik moet op m'n post blijven. Maar ik weet wel een oplossing. Straks vertrekt de vrachtrijder Van Balken met zijn auto naar Rijndam om er een vracht te bezorgen. Hij kan de knaap meenemen... ."

„Mooi zo," zei de wachtmeester. „Van Balken is zo sterk als een reus, de jongen zal het niet wagen nogmaals de benen te nemen."

„Ik wil met meer vluchten," riep Pieter snel.

„Des te beter," gromde de politieman.

Voor de politiepost kwam een grote vrachtwagen grommend tot stilstand.

„Daar is Van Balken, ga mee mannetje," zei de boswachter. Hij bracht Pieter naar de auto, knipoogde tegen de vrachtrijder en zei: „Van Balken, dit is een kostbare last voor je. Zorg ervoor dat dit mannetje zonder schade wordt afgeleverd."

De vrachtrijder lachte breed en verklaarde: „Je kunt op me rekenen. Van Balken is erg voorzichtig met kostbare ladingen. Hij mag naast me zitten, dan kan er niets gebeuren....."

„Klim maar omhoog mannetje," mompelde de boswachter, terwijl hij Pieter naar de cabine duwde. Pieter klom in de cabine en ging op de brede bank naast de vrachtrijder zitten. De vrachtrijder startte zijn auto en reed weg.

„Waarom ben jij weggelopen?" vroeg hij.

„Nou ..... eh. .. zomaar," hakkelde Pieter.

„Zomaar? Dat is een vreemde reden. Van weglopen moet je anders geen gewoonte maken," vond de vrachtrijder.

„Oh nee, meneer, vast niet," zei Pieter snel.

„Weglopen is een rare gewoonte," mompelde de man, meer tot zich zelf dan tegen Pieter. „En Ik heb een hekel aan rare gewoonten. Sommige mensen kijken voor ze gaan slapen onder hun bed. Dat is een rare gewoonte. Anderen durven niet onder ladders door te lopen en dat is ook een rare gewoonte. En ik ken in Rijndam een snuiter die breekt lucifers doormidden, óók een rare gewoonte. ... "

Pieter kon z'n oren nauwelijks geloven. Wat had de man gezegd? Kende hij in Rijndam een man die lucifers doormidden brak? Maar dan.. .. dan moest Van Balken de dief kennen die het vakantiegeld had gestolen!

Zo is Pieter door zijn vlucht misschien toch op het goede spoor gekomen... Laten we het voor hem hopen en... een weekje geduld hebben!

HEB JE DIE AL?

HOEWEL het je misschien vreemd in de oren klinkt, toch is het een feit dat op onze wereld altijd nog enige honderden miljoenen mensen leven die dag in dag uit honger lijden, omdat ze niet aan genoeg eten kunnen komen Bovendien is er dan ook nog een miljard mannen, vrouwen en kinderen die slechts zo weinig voedsel krijgen, dat ze heel vatbaar zijn voor besmettelijke, soms zelfs dodelijke ziekten. Dit schrijnend tekort aan „dagelijks brood" heeft de Uno doen besluiten een anti-hongeractie te begionen, hetgeen weer tot gevolg had dat talrijke landen anti-hongerpostzegels gingen uitgeven Aan deze wat kleurloze anti-hongerzegel van Israël (verschenen in maart 1963) willen we niet voorbijgaan, omdat de afbeelding ons eraan herinnert dat ook dieren en speciaal vogels kunnen verhongeren. Als er sneeuw is gevallen of het vriest, dan is er voor hen ook een heel moeilijke tijd aangebroken Wij kunnen de heipende hand bieden door hun de restanten van onze maaltijden te geven En vergeet ook wat drinkwater niet Laat deze anti-hongerzegel er dus voor zorgen dat we in de winter ook de dieren niet vergeten

DE BEER WAS LOS

De politie van een grote stad in Canada werd op een avond laat opgebeid door een meneer Deze vertelde met angstige atem dat hy zich in een telefooncel bevond maar er niet uit kon omdat een heel grote zwarte hond vlak voor de deur was gaan zitten, die met geen mogelykheid was weg te krijgen Toen de politie ging kyken bleek de hond een beer te zijn Hij wxa uit een circus ontsnapt dat in de nabijheid zijn tenten had opgeslagen

KUN JE DAT?

Als moeder eens tegen je zou zeggen: „Verdeel deze rookworst in zes gelijke stukken, maar je mag slechts twee keer snijden," hoe zou je dat dan doen?
Ergens onder op deze pagina kun je zien dat het mogelijk is, maar probeer eerst zelf dit worstprobleem op te lossen, voor je daar naar gaet kijken!

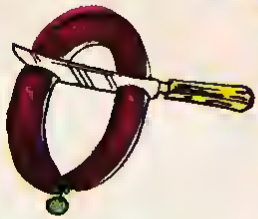

ditjes en datjes van Donald Duck

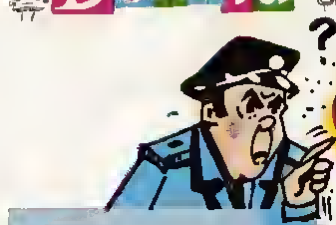

KOSTBARE VOETBAL

Een voetballer in Parijs werd door de politie ervan verdacht dat hy had ingebroken bij een juwelierswinkel Er werd een huiszoeking bij hem gedaan, maar er werd niets gevonden. Bij het weggaan stootte één van de agenten met zijn voet even tegen een voetbal die ergens op de grond lag an .. toen klonk er een verdacht geluid. Nadat men de lucht uit de bal had laten ontsnappen werden de gestolen sieraden in het binnenste van de voetbal aangetroffen

*

FRANKJE UIT DE STAD

Frankje: „Oom Piet, wat heeft die koe op haar kop?"
Oom Piet: „Dat zijn twee horens, Frankje."
De koe: „Boeh, hoeh!"
Frankje: „Oom Piet, uit welke hoorn heeft die koe nu geblazen?"

*

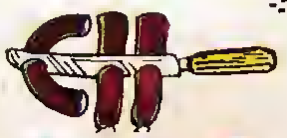

Hier zie je hoe een rookworst met twee keer snijden in zes gelijke stukken kan worden verdeeld.

TOM POES en het GOUDEN BOEK

ALS HIJ ZIJN VERONTSCHULDIGINGEN AANBIEDT, ZAL IK HET VOOR DEZE KEER DOOR DE VINGERS ZIEN.
OK?
VERONTSCHULDIGINGEN AANBIEDEN?
AAN DEZE GEESTLOZE GEEST, DIE MIJ WORM NOEMDE?
GEESTLOZE GEEST?!
NU IS HET UIT MET MIJN GEDULD!
DAAR!
HEER OLLIE!
HELP!
LAAT ME ERUIT!
OO, HET VERHAAL RAAKT MEER EN MEER VERWARD!
HOOR HEM PIEPEN!
HA HA HA HO HO HO
LAAT HEER OLLIE LOS!
HIJ HEEFT MET DE FLES GEGOOID WAAR IK IN ZAT EN NU....
...MAG HIJ DAT OOK 'NS MEEMAKEN!
NEE!
HEEEELP
HÈÈÈÈÈLP
HELP!

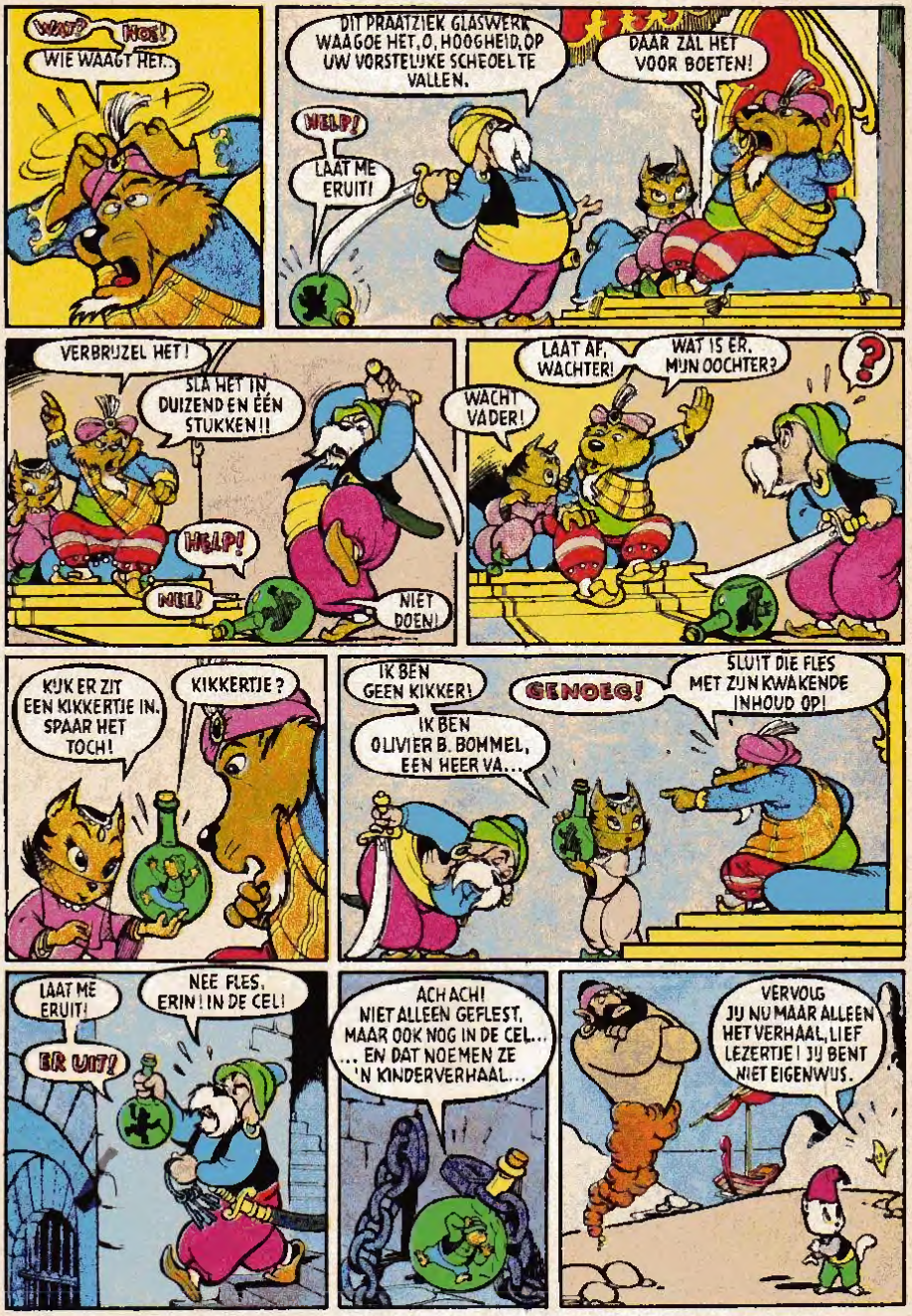
WAT?
NOE!
WIE WAAGT HET..
DIT PRAATZIEK GLASWERK WAAGDE HET, O, HOOGHEID, OP UW VORSTELIJKE SCHEOEL TE VALLEN.
DAAR ZAL HET VOOR BOETEN!
HELP!
LAAT ME ERUIT!
VERBRIJZEL HET!
SLA HET IN DUIZEND EN ÉÉN STUKKEN!!
HELP!
NEE!
NIET DOEN!
LAAT AF, WACHTER!
WAT IS ER, MIJN OOCHTER?
WACHT VADER!
?
KIJK ER ZIT EEN KIKKERTJE IN. SPAAR HET TOCH!
KIKKERTJE?
IK BEN GEEN KIKKER!
GENOEG!
SLUIT DIE FLES MET ZIJN KWAKENDE INHOUD OP!
IK BEN OLIVIER B. BOMMEL, EEN HEER VA...
LAAT ME ERUIT!
NEE FLES, ERIN! IN DE CEL!
ER UIT!
ACH ACH! NIET ALLEEN GEFLEST, MAAR OOK NOG IN DE CEL... ... EN DAT NOEMEN ZE 'N KINDERVERHAAL...
VERVOLG
JIJ NU MAAR ALLEEN HET VERHAAL, LIEF LEZERTJE! JIJ BENT NIET EIGENWIJS.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland**: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België**: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

Dit is **MINIDAM**... het opbauwstadje uit De Gruyter's Snaepje von de Week.

Iedere week, dit hele jaar, krijg je er weer een compleet deel bij.

Bouw mee! Zorg dat je iedere week De Gruyter's Snoepje von de Week krijgt!